

"הם מתבגרים מהר, כי
הם לומדים להיות עם
החללה". רוחה ליבי עם
אממד בבית החולים

| בית חן אפשטיין אליאס | צילומים: אפרת אשף |

הלב יוציא אליהם

בחדר אחד נמצאת חייה ליבי גלעדי בת ה-3. בקצתו השני של המסדרון יושב אחמד מחמוד עלי בן ה-4 שניהם מתמודדים עם אי-ספיקת לב כרונית, וצמודים למזוודה שבה טמון הלב שסוק-סוק נמצא להם לב להשתלה \diamond והם מתפללים תמיד לבושורה אחת: לשומוע בשנייהן לתקופה בלתי מוגבלת, מוחכים לוגע שבוי יזכה ליצאת ולשוב לשגרה, בלי לדעת אם אי-פעם יגיע עד אז המשפחות חולקות את הקשיים, את החששות ואת הבנה המצמורת שלא מרפה: "כדי שהילדים שלנו יקבלו לב - ציריך של משפחה אחרת יקרה אסון"

למשחק, הוא חופשת בלבו אתך, מעיפה אותו לרוינו של אהמה, ואמה בלה ממהרת להחוור לה אונת היא בת 3, שעורה אסוף בשתי קוקיות, ובכל קו' קייה קלועה צמה נספחת, היא לבשה בחילفت מכנסיים ודורה וכנסנרים בצבע ורוד, חמוצה בחיקון ובמבט חכם ומוביל, בידיה האחת היא אוחות תולחל מתבודר ברות. אפיילו המשאבה, קופסה קטנה המחברת אל הלב המלאכות, באילו מודראת שהוא עדרין במקומות.

בשם מצטלים יחה, במרקח מה זה מזה, הלב יזא אליהם. חייה ליבי עייפה ומקשת לא להדצלם.

ה אמר האב, "אבל מי יזרע, אולי אנחנו נהיה הראשון ניס שוה יקרה להמי?" אחר כך הוא מבית אונת ברכות על כתפו כבר תי' שנה אהמוד נמצא במרכו שנידר לדיפואת של בן ה-4, אחמד מחמוד עלי. חייו של ילדיים, תלוי בלב מלאכויו שמעוני לו חמי, אף אחד אחמד הקפן תלויים ב'בבלין הארץ': מרו' נה קסנה מהחברת בציגורות רובוטים אל ליצ'אט בטמן כחולה וכנסנרים פתוחים, שייערו המ' להלב, מחליפה את פעילותו ומאפשרת לאחמד לקפוץ, לשחק, להיות, להיות; מכשור שהטללה שלו נגררת תולחה לחזה שלו, כמעט נסורת נעה. הוא מרימי במוזודה קסנה על גלגולים, שאלדר נשא בכוב' בנו כל היום, עד שיגיע לב תחאים להשתלה. "אמור לנו שכארץ עור לא קרה שמייחדו קיבל 'ברלוי הארץ', ולא הורק אחר כך להשתלת לב כי הלב חור לפעלויות,"

"אנ' יודע שעברנו כל כרך הרבה, והוא לנו המון
שברים בדורו, אבל היה ליibi אטינגן, והיא חזקה,
ני מאמן שייאת חוק. בלי המכשיר הזה, באמת
האדרנית מסבדרת מכשירים באלה, הוצאות הרפואין
חומר, ואחונן בז'ע 'ישאל'."

מלכת חדר 4

המוניות במילולית טופול נומץ לא מפסיק לנצח גיגל צ'לי הרשי, מנוטנו, כהה שהאות מתקשה לה' ג. מטורוץ מחד להדרת מחלץ חיק וzychוק מילדים אכבים ומותשים. הורו מודרגנים מסתובכים עם תינוק

הזהר בפער בין הוצאותיו לבין הוצאותיו של מילון מילויים וברכבי תרגום.

דוש בעלות שני הוקומות, מוסכה ובבלגרד. כאן, בחדר מוקיימת המהלך שלה. צד זה לא רואן עמו ציד רפואות, ובצד השני של החדר, תת מתנוון שלה ושל אחותה, הדומה לה כתמי טיפות סם, שתוין בשמלות תואמות. ד"ר עופר שיל, רופא עיינאות, מתיישב צדידה על הספה הקטנה, מוסכיב לעמימותו של חמיה, מרגיג, האחות ניצן לו מודרת בזונה סטומצית, דוחה אותה תוך כדי הביקורות שיד לו ועוד בבלגרד.

מצידה השני של עמדת האחיזות, בהדר 7 שבקדזה
ויסדרון, יושב אחמה, מטבחו בכניםה ספלי קופא
ההוריו לא סיימו לשותה לפני שניהם הגיעו לנצח
שחקן. בהדר עצמן, שאותו הוא החלק עם אורחים מז'

ההאה בן 4, יליד מארס 2018, בן הבכור של האלן (3) ואוממה (27), אוחיו אגדול של עיסא בן השנה. תחת נמצאים יישוב ייעש שליד מגדל העמק, אבל נזעירים בעיריה בהרים בנצרת. אל מול השהותם בכפר הוללים, היה קל להוות שם-כביד מושמע לשנתה לב, שתלי במשאהה אל-הברון בר-הברון

ארכיטקטורה ביזנטית בימי הביניים. מתקופה זו ועד ימי הביניים ניכר השפיעה של האדריכלות הביזנטית על אדריכלותם של המלכים הנורמאנים, שהובילו לבניית כנסיות וכנסיות בזיליקתית. מתקופה זו ועד ימי הביניים ניכר השפיעה של האדריכלות הביזנטית על אדריכלותם של המלכים הנורמאנים, שהובילו לבניית כנסיות וכנסיות בזיליקתית.

במשך כמעט שבוע אחד היה מאושפז בבית החולים, קיבל פגמים רבים כתוצאה לבב שיפרו את מצבו והוא שוחרר. "חינו ממעט כרגע", מציין האלהן סנסנו לטורקה לטויילום, נסענו לבנארה, אהמד הלך ג'. בגאנון על מעקב אחריו שלושה חרדים ואמרדו לנ

וופי, התרופות עוזרות ויש שיפוח.
”פתאום אחרי חצי שנה הפנים של אהמד ה策יבו.

שנחנו כאן. ולא יודעים עד מתי".

מעבר ליכולות האנושיות

הברלינאי הארט" נותר חיים לחיי ימי ולאתנה מרדר בעמץ משכבה המלופפה את פעלות החדר השדר אלאל, שואבת דם מהלב ומורימה אותו עודה, לסיוגן. מוקרים שבתוכם שני חדרי הלב כושלים, אפשר לחבור בהם שט' משבאות. המכשירים מושפעלים באמצעות קדרה הציגנות נידית, שפערת אליהו כמה שנות' מאפשרות החלול וולולות להתניתה. השתקת לב מלאכויות נמשת' גאנדר' – עד להשתתלה לב אדים שנפמר מותות מוח, ועד להתחושאות טבעת של לב המסתפלים. היה ליבי קיבלה את "הברלינאי הארט" ב-27 ביונואר, הלילה, שעוד הילדיה עבורה בוגנתה במעלה אהומים, עוכבה עבורה ונבלעה את רוכב ומנה בוכת החולמים. היא בaczyc, שולמוד לרוננות, מחליפם בגינויים משמרות. ככל שבת מזא צאחד החורים עם היה לייב, והשנוי מים אחותה יעיל, שברוב ימות השבוע נמצאת אצל הוריהם כל שיגרת.

בליה מנהה את ריה על ליבך. "אני ודאגת מאריך ימי עזיר, תחשבי מה הוא עבורה. ההורם שלחה ואחותה ממעט לא לירדה. היא כל הזמן רוצה לחזור הביתן, אבל לא תAMED אנתנו יכולם לספק לה בית. רגע מומכז של חיה ליבר לא יושב, ונורט לנו רק לחתוכה לתהותלן, הגז השמאלי של הרים מוחבר לכל המלאכות, אבל בלב עבשו רוחו לא סובלת גם מכשול בחורם הימני של אלב. וזה מביא אותה בדיעוט עליונה לקבל לב, אבל נונחנו לא יודעים למה לפות".

בשיה ואבנגי לזר חה ליב, המ שודרים לה כוחות כל. פונמים אלה בחוין, ברוגע, אמרם לה שהיא הכי זוקה בעלים ושם שם בסביבה תמה? בירן שונטו ורבות את ברל'ין? צו נוון ל' את הכה ובוכתו ותוקה? מושית בלה אל מה, שלטפת את המכשור האומני שלצדיה.

צוחקנות, וונוטעת בנו את האמונה בכך שיחיה טוב. מכך מתרodzi אזכור של ביום גבורתו יתברך לדורות...

אכ"י בראוחת רוחה נב היומ, ועוד, ואיך בראוחת גיאוד מה
ישוין של' כמה מה השוב, כי זה מה שמחיקים אמ' אותה.
אנוי דר' זר' ברכבת, אונוי הולכת הרכבת להרכבת. אוני
א' רצחה להיות אניתה בעקבות. היא מתקבלת מה המון
חכם, והזאות מארוד רdeg' ואכפתי', וה נתן המון. וו
נוגדים לומר תודעה לכל האנשים שבאים ומחבקים,
כל מה שאפשר. וה נתן המון.

"אבל גם לי יש ימים קשים מארה. ימים שבהם אני ששתתגענו מוגאה. אני חזרת הביתה, בוכה וצעקנית בברורא עולם שיציל אותה, והוא אני אספנת את עצמי מתהזקנות שוב. בשכליה".
 גם ימינו מנסה לעמוד איזון ולemu בתה. "לנו החשוב שבתבנת לנו תרעד שיש לה על מי להישען, שהיא הבהה בטוחה בעצמה ותודה שאננתנו שם. אף אחד לא מכין איך לילדה מבצע בריאותי כזה בורות פיזיולוגיים מנומלרים גדולים כל כך, איך היא פערת והיה ומסתובבת. וזה מעבר יכולות האנושיות.
 "בשאנני רואה אותה ככח, זה נותן לי את הכרחות התהמודה החיקוי שללה, הקסם שללה. כשהיא אומרת כי, 'באנו אני אהבת אונך', אני חסר למס', וזה הרבה", אמר לא גזר שפוך המשיך לא עוד ליל' כל מה שאלת ואמרנו הוא, אבל מכך ניתן היה להבין מהו

ונגע אחר כה, כשהיא רואה את אהמה, היא נעמדת על המצלמה בחירות גאה ואומרת: "הנה, עכשו אני נובנֶה".

A young girl with a medical ventilator and a woman in a hospital room.

את השם ליבר, אגב, ההורים בחרו עוז לפני שנדרע מזכה הרופאי. את השם היה שמו של בהתייעצויות עם רגנבי לאחד אשושפה בפגייה.

"שהוא אושפזה לראשו בפגייה הכנינו אותן לכך שהוא הולכת למותו, שהיה לא חוק מעמד", נזכר בלה. "הינו מוכחים, אבל הוא חוויה מעמד ואחריו שבעויים ושוחרנו הביתה. מכחיתו וזה היה נס."

"דעתן שחויה ליבר צדקה לחוויתו. אבל המצב שלו לא היה טוב, וככל שהוא גידלה היא התחה מצמצת יותר את הלם, בוגל שנה וצין, בהמלצת הרך פרדה פיניו לבוטח החולמים שנירא. שם אמרו לנו שיוכלים ליביצ'ם ממצבה ונסחרור במוקעך. שמהונת השבנה שהחלה היה ברדר."

אבל אחרי כישמנה חורדים, ב-22 בינוואה, הירדר מצבה של ליבר, היא הגיעה לשניירד כשהיא סובל מפגיעה בכבד ובכליות ומהחרמה במצב הלב, בקרבת שפעת הרופית.

"הרדרמו אותה והנגישו מותה", נזכר בלה, "אחדadruck כרך הסביר לנו שהוא צדקה השתלת לב, ושבعد שיגיע לה היא יזרביה לה ואלטרתונו הרבה לזרביה יזרביה. דרבנן

בלה, אמה של חיים ליבי:
"בשאני צריכה לבכות,
אני הולכת הביתה
לבכות. יש ימים
שבהם אני משתגעת
מדאגה. אני חוזרת
הביתה וצועקת לבורא
עלום שיציל אותה,
ואז אני אוספת את
עצממי ומתוחקתו שוב.
בשבילה"

ד"ר עמיה רוטשטיין,
מכון הלב בבייח"ח
שנידר: "הילדים האלה
מדדיינים אותי בכל
פעם מחדש. הבעיה היא
שאנחנו לא יודעים מתי
יכולה הגיעו תרומות לב.
כל שהילד קטן יותר,
הטיסקי קיבל תרומה
נמוך יותר, ולכן המתנה
ארוכה יותר"

בנצי: " אנחנו לא יכולים
להתמודד עם העובה
שיש בישראל מסוף קען
יותר של אנשים מאשר
באלה". אבל אנחנו כן
יכולים להעלות יותר
את המזדימות לחסיבות
תרומות האיברים. לכן,
כשباءים לעודד תרומות,
השיך צריך להיות
モותאם למגזר"

"שלטני את הרופאים אם יש סיכוי שלב שלו יהיה
עליך עלה ברורה ונדרשו. הם אמרו לי שיש הרבה מושגים
בדרך, זה נשמע לא הגיוני, אך יכול להיות שלב פעם
יחסיק ככה, רק בוכות מכך?"
אני מאמין באלה, ואני שואן נזון את החיים וגם
לkehach, ושהוא מסדר את הכל. או למם שלב של
לא יותר מאשר "

כמעט כמו ילד בריא

בשיה ליibi ואחרם הגיעו לשניריה, הם היו כת'
חילה במקבוק של מכון הלב בניהולה של פרופ' עינת
בירק, ובכיסופלו של ד"ר עמידר רושטניין, וופא כדי
במכון הלב ומומחה לאיספִיקט בלחישותם לב.
שות המכון יודה גם זה שיבצע את ההשתלה בכל
למשפחות מסווגיות: בא', כדי שיוכלו בלוטת את
השתלה 'דרלין הארט', מבקר ד"ר שליל.

"ילדים אלה מדרהימים יותר מתייחסים מחדש",
אומר ד"ר רותשטיין. "אהה ילדים שמחברים לברלין

לטיפול נמרץ לב. הילא שתקשה לשלות במדרגות כי
לייטו לא עמד בעומס, מתרוץ במלקה כשאבי רץ
אחריו עם מזוודה וכבה סוללה שמזהיקה אותו בוים.
מה אומרים לויל' ב' 4 שבירן לדוחות מהחבר למי-
שאהה חביבות ברי להוות"
קראנו למძיר אירון מון, "זחק אללה", אמרנו
לו שהוא יכול להרביק עליו מה שהוא רוצה, לצריך
עליו. "היא שואן לנו לא את החיים".
אוממתו: "אמורנו אבל יש לו יכולות גודלים. אחד והרונה
שיעזרו לה, שיעשה לו יכולות גודלים. אחד והרונה
כǐ לא זהה מושגלו לו מושב כאב עיניות הלב שלו
היה ממש חלש, הוא לא הצליח ללכת. שנאי רוזה,
אתו מתרוץ, אין, קשה לי ללחוץ עליו. ואבל נגי
עצללה. "הבאנו לכואיל' ב' 3 וחצי שישב בעגלת,
שייעזרו לה, שיעשה לו יכולות גודלים. אחד והרונה
היזען הזהיר שוואן לא ערכו, והוא לא מגע
ירעד שוה בכוח הלב החזני, ודרין לא בזבזת הלב
שלו. כשהגענו, עשו לו את כל הבדיקות והודיעו לנו,
'אתם לא הולכים הביטה אל לא מתאשפויים, ולא יודעים
לכמה ומהן. אמרו שהלב כמעט לא ערכו, והדרם לא מגע
לכל הנגע, רק חתמי אירר ומושחו מטפל בו'".

עדדים רاشונים בשנידר

מא פברואר האחרון הם כה. בתהילה, שיטוף
במחלקה לקרדיולוגיה, קיבל אמדר תרופות וטיפולים
תומכים, אבל אחרי שבועיים הסבירו הרופאים לתודים
שכנם ציר השתלת לב, ובינתיים הציגו להם לחבר
אותו "ברלין הארט". "בשאחים הנגע לשנידר הוא
אבחן כטבול מקרוניופתיה (דרדה קשה בתפקוד
הלבבי) ואחריו שרטוט רפואי לא ערכו, חילישו על
השתלה 'דרלין הארט'", מבקר ד"ר שליל.
עד שואיתו את היה לייב, לא דעדוי בכל שקיימות
אפשרות של בכ' מלאכתי", אמר טופח בכל מזוחה
הלה. "היה לי מיטטל עליה וושב כוח קשה
ותאמה ומשמה ווותה שלפהות חאל' כדי להקל עליה,
ובואב לה. ואו אמרו לנו זהה מה שיכל להצליל את
הילד של', והבנתי שאנו נעשה הכל כדי להקל עליה,
אני רוצה שהבו של' יישח, שתוניה לא שמתת חיים,
שהוא יישאר בחו"ם. ואם המצד היה יעזוז לו, אני
חנו גנד על' הז".
במארס האחרון אחמד קיבל את הלב החזני והועבר

חיה ליבי עם אחמד: מתחילה את הבוקר בבדיקות ובוחלת תחובות, בערב – שוב מקלחת והחלפת תחובות, ובאמצע המנתה צילום: אפרת אשף

לו שקרה דבר כזה ואחה, ואולי הם יהיו התורמים. זה עצוב, אבל זו המציאות שלנו".

עד שהתגלתה מחלתם של ילדיו, שתי המשפחיות לא היו מודעות לאפשרות של תרומות איברים. "לא חשבתי על זה, לא העניינית", אומרת אומהמה, "היום, כשאנו בתרוך הטיסואזיה הקשה הזה, אנו רואות כמה חשוב להעלות מודעות, ואני קצת משותפת בתחוות שליל את הכרבי באינסטגרם בפייסבוק.

אבל קשה לי להגיד 'תעورو לבן שלל'."

"הרגשתי בהתחלת האשמה מאור במצבי הזה. הריגשתי לא בסדר שלא וויתרי בזון המחלה, שלא הلتלי הדרואים ונוטפים כדי להציג מה יש לנו. אבל הוא היה בצד הדרואים הגיגיעו אותנו, אזו סיבת היתה לחושות עכשו אני משפטית יותר".

"המודעות לתרומות איברים מאמץ שנופר מנות מוחי גורעה מארן", אומר נגצי, "אני מדבר עם לא מעט אנשים על התרומות, יש מי שחוש שהרക מבינים את המשמעות שלהם. יש שלא וודעים שזו תרומה ממש, או שלא יוכלו להבין ממצבי של מות מוח, ככלב עור פומע".

"אגחנו לא יכולם יתיר על גושים מאשר באחד-בבישואל מסוף כסוף יתיר על גושים מאשר באחד-בבישואל מסוף יתיר על גושים להעלות יתיר את המורעות של חישובות תרומות האיברים".

"אי מבין שמדוברים בתפריט התוරם והנתרם כדי למנוע כל מיני אי בעיות או שחיתות, אבל אולי אם יתנו יותר פריטים, זה ייצור קשר יותר גדור בין המשפחה ויעודר תרומות".

"לאחרונה גם המגזר הרפואי נותן פרטניויות מסוימות לנוosa. אפשר להגיד והרבה דברים על המגזר עם האחת, עם ואלה, והוא כפוף לספר מסוים ולהתנים מסוימים, והקוו ברור מארן – כל עוד הלב פועל, האדם לא נפטר אבל זה לא רק בגין הרדרי גם זדים מסוימים בסאלם טוועים את אותו הרבד "לכן, ככלאים לעודר תרומות איברים, השיח צריך להיות מוגאות, והוא מפזר מושג של "

מואולסיה ימצא את השם אפר שמאפשר לה צל חיים גם בך הון, הוותנו". ✕

בנצי, אביה של חיה ליבי: "כשאני רואה אותה שהיא חייה ופעילה, זה נותן לי את התחושה להתמודד. החיקוי שלה, הקסם שלה. כשהיא אומרת לי, 'אבא, אני אוהבת אותך', אני הופך למלים ומשה לשימוש על-

קט שקט'

לא צריכה להיות בבית החולים, ואולי יום אחד תחל לנו, והיא נלי שירא לא רוצה נן אלא להיות בחדרה וזה ענין אותה, אבל אני מבינה אותן. הכלוא לא"

בללה, אמה של חיה ליבי:
"בפגייה הכנינו אונטון. לך שהוא הולכת למות. אבל היא חזקה מעמד

אחרי שבועיים שוחררנו. מבחןת זה היה נס. ידעתה שהיא צוריכה לחיות. בשניידר אמרו

שאפשר ליציב אותה. שמנינו חשבנו שהכל בלה עמווקות, אנחנו מוחים כבר שבעה חורשים להשתלה, ואיפילו חשבנו כבר לטוס לחול' לבוטסן או לטקסס, שם שיירור התוורות גבונה יונה. אנחנו עוד לא וודעים מה צפוי לנו, ואני לא יכול

"אני לא רוצה שאף אחד מות גבל זה, ואני מתפלת מההשלם. יריבא את הבל שלה כי השם הוא הרופא הטוב ביותר. אל כל פעם שאיש שומעת שאלתו לחושות. בערב – שוב מקלט ולחפה תחובות. ובמציאות, המתנה אינספורת לאנו נודע, מתבלת במשחק, בילוי, בבקוריום. אמרו אהב להסתובב בחו"ל. עד שקיבל את ה"ברילין הארץ", לא היה מסוגל לקפוץ. עכשו הוא מוגיש שקיבל את כוחותיו בחזרה ומתרכז על הרשה בחזרה.

את צמד ההור, והשדרך כל עודדים על הילך סבב הקרכול, לאחרונה באבו תלמיד מהיר והלhor מפסדים, וגם כמה מילם בספרית, כמו "תודה", "זה שלומר", הדבר בסדר, בסוף אוגוסט, מולה בזוזו רפואה, והוא יצא לסיר מודרך בספארי בוכות עומי

תת' קשת המשאלות", המנגינה משלטת להילום סופניים, והצליח להננת במעט ילד ברא. כשמציצה של לייבי יתיכב, גם היא עתרה לא את כבוי ריריה וללא מזמרה בלה את כבוי ריריה ולא מבינה מה הבעה בשביבו נורא עולם להחיה כמה תאים, ולכן אני מתפללת שיש לה רפואה שלמה והיא תבביה. הסביר לנו שה'בלין הארץ' יכול להזכיר שנה, וחיה לא יוכלה להתחתק מהמחשבות האלה.

"כמבען מסויין, עמי עדריןمامינה שהלב שלו יחוור לעבורו", מצמירה בלה את כבוי ריריה וזה, "אני פחות מאמין שהיא יוכלה נקלבל. לא אמיה שמה שפער מגודיל את הסנה עבורה".

לא מבינה מה השראה שהיא נשאלת על הסוגיה, וזה בא נוחות. "אני יודעת שבי שאנו נקלבל, צרי ל��רות האם, והיא יושבת בגביה ומראה אליו, פסל של ייריב כחדר שניזיר בלה מספקות שלבי עמי, כשהן מיטילות בהרוחה הסמור לבתיה שלם עליו". היא רואה אופובס ומבקשת לעלות עליו. "היא חלמת להגיע לים, לברכה, הבטה. הלוואי שהיא תגיע ים חדה", בלה מוצמת עיניה.

ומשאבה מחוברים לגוף. גם אחמד מתפרק בזרחה יודעים מתי יוכלה להגיע תרומת לב". רים לילדים דיד רוטשטיין, רים מחסור בתרומות איבר צעה בשניידר השלה לתינוקה נערכו שתי צעה באירועים יOUTH, בני 9 ו-11. "התאמה השלות בילדים בוגרים, אם יוכלים ללבת איזו הריטה ולוחים לב מלאוריון. אבל ילד קטן צריך להזמין מילר במסקלת שלושה ילדים, ילדים קטנים, תורה לאן, פחות מעורבים באסונות שבהם עלה על הפרק תרומות איברים – אבל מכב והתרומות בעתאם".

התקווה שבקצה כל טרגדייה

באופן כללי, כאשר מדורב במוגורי, חתימה על כביס איר לתרומות איברים מאפשרת לבני המשפחה פחה בעדרת ההווונוטי של אדים לבני שנבי גע, המרכז האזמי להשתלות הוא האזראי לניתוב האיברים לתרומה.

"כאשר משפחה באביב, הנתרם נברור בהתאם, משקל ומצב רפואי", מסביר דיד רוטשטיין, "רגע

חיה ליבי נמצאת בהזאת. מדרינה כמו שלנו פואז הקשה שכלי המציג נפש אחת, באילו הציג שובל ומלואו.

"לאור ההשתלה צפיה התקופה לא פשוטה של מתן תרופות, שטפרקין לוורא שהגונ לא ירודה את הלב, ובടקה עלי צנתרו פעם בשבע כדי לורודא צריפה משפה אחרת, שיקורה נמצאים מכוב של מות מוח, קיבל חלה תקופה לתורם את אברם. "בא לי לבכות כשאני חושבת על זה", נושמת יוכלים לחזור את חיים כריל, אין תאר מה כל תרומה כו' יוכלה להציג ילד אהה, וכמה היא יקרה לילדים שמחכים. זה באמת מגיל חיות".

בניטים, כהה תחולות לבב המאכתי, אחמד והיה ליבי עבר לחירות בית החולים לתקופה בלתי יזועה. שניהם מתחילה את הבוקר בבריקות ובה חלוף תחובות. בערב – שוב מקלט ולחפה תחובות. ובמציאות, המתנה אינספורת לאנו נודע, מתבלת במשחק, בילוי, בבקוריום. אמרו אהב להסתובב בחו"ל. עד שקיבל את ה"ברילין הארץ", לא היה מסוגל לקפוץ. עכשו הוא מוגיש שקיבל את צמד ההור, והשדרך כל עודדים על הרשה בחזרה.

את הילך סבב הקרכול, לאחרונה באבו תלמיד מהיר והלhor מפסדים, וגם כמה מילם בספרית, כמו "תודה", "זה שלומר", הדבר בסדר, בסוף אוגוסט, מולה בזוזו רפואה, והוא יצא לסיר מודרך בספארי בוכות עומי

תת' קשת המשאלות", המנגינה משלטת להילום סופניים, והצליח להננת במעט ילד ברא. כשמציצה של לייבי יתיכב, גם היא עתרה לא את כבוי ריריה ובאזור הגולגולת של בת החולמים. אין לה בחותה לה שתולח בחוץ, עצדר שנייזיר בלה מספקות שלבי עמי, כשהן מיטילות בהרוחה הסמור לבתיה שלם עליו". היא רואה אופובס ומבקשת לעלות עליו. "היא חלמת להגיע לים, לברכה, הבטה. הלוואי שהיא תגיע ים חדה", בלה מוצמת עיניה.

השנה האפור שמציל חיים

"בגלל הביריה, היה ליבי כמעט ממעט לא משתקת עם ילדים אחרים. הוא כל הזמן עם אנשים מבוגרים – המטפלים או ההדרים שללה. אני אומדת לה שהיא